

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An iidem ab eo[dem] absolvi possint, si peccatum sit solùm
reservatum in Diœcesi Confessarii, non verò in Diœcesi pœnitentis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

208 **A**D 1. Q. R. Confessarium, habentem potestatem in Diocesi absolvendi à reservatis, non solum posse eam exercere etiam in advenas, & peregrinos ex tacito consensu Prælatorum, & generali consuetudine, vi cuius peregrini, & advenæ, ut incolæ, à Diocesium Confessariis absolvuntur, uti contra Sotum *d. 18. q. 2. a. 4.* docent S. Anton. *3. p. tit. 17. c. 4.* Cajetan. *Summ. V. absolutio 2.* Suarez *D. 30. de Pœnit. Sect. 1. n. 4.* Lugo *D. 20. n. 71.* Palud. & alii.

Verum etiam posse peregrinos, & advenas etiam absolvi à quovis alio Sacerdote approbato, quando casus est duntaxat reservatus in propria peregrinorum, & advenarum Diocesi. Ita Suarez *D. 33. S. 1. n. 5.* Navar. *in man. cap. 27. n. 275.* Lacroix *l. 6. p. 2. n. 1631.* Octavius Maria à S. Joseph. aliique cum, & apud Bonac. *D. 5. q. pun. 5. §. 2. n. 9.* Ratio est; tum quia Confessarii non tenentur scire casus aliis aliarum Diocesium Episcopis reservatos; tum quia reus, seu pœnitens, ut incola, judicandus est juxta forum, & leges loci illius, in quo reperitur; tum quia reservatio Episcopalis vim tantum habet intra Diocesim reservantis; tum denique quia adesse censetur tacitus Prælatorum consensus. Et ita declaravit etiam Clemens X. in *Const. quæ incipit: Superna,* edita Anno 1670. addita tamen hac

limitatione, nisi eosdem pœnitentes noverit in fraudem reservationis ad aliam Diocesim pro absolutione obrinenda migrasse. Tum quia tunc non censetur illorum Episcopus consentire; tum quia par non est, ut fraus, & dolus eis patrocinentur; qualis fraus tunc contingeret, quando quis habens reservata in sua Diocesi, absque necessitate, datâ operâ, consultò, ac Studio sè pergeret in aliam, in qua non sunt reservata, ut ibi absolvatur, & proprium Pastorem evitet; tunc enim ageret in fraudem reservationis, & reservatio non haberet effectum.

Ad 2. Q. An peregrini, & ad-209
venæ à quovis approbato Confessario absolvi possint, si habeant tantum tantum reservatum in Diocesi Confessarii, non verò reservatum Episcopo proprii domicilii, seu in Diocesi ipsius pœnitentis? Censent non nulli cum Fagund, & Stoz posse eos absolvi. Rationem dant; quia reservatio fit ab Episcopo in propriæ Diocesis bonum, & circa peccata suorum Diocesano-
rum; non autem peregrinorum, qui non sunt Oves suæ Diocesis, nec subditi, & insuper Confessarius viatorum absolvat per jurisdictionem ab Episcopo viatoris ex recepta consuetudine delegatam, quæ ab alio respectu non subditi restringi nequit.

Con-

210 Contrarium tamen melius, ac probabilius docent plerique cum Suarez l. c. Navar. l. c. n. 261. Lug. Cajetan. Bonac. Diana, Averfa, Con. Marchant. Bordon. &c. negantes posse eos absolvi, nisi ab habente potestatem absolvendi à reservatis. Ratio est; tum quia Episcopus hujus Diœcesis respectu talis peccati directè sustulit Confessario jurisdictionem, eò quòd reservatio immediatè Confessarium tangat, cui tollitur jurisdictio in reservata; tum quia, licet peregrinus non sit aliàs subditus, judicatur tamen tunc ut subditus, & incola illius loci, cùm judicandus sit juxta leges, & consuetudinem loci, in quo reperitur; & maximè in foro Sacramentali pœnitens judicari debet, & absolvi secundùm conditionem delictorum, quæ confitetur, & jurisdictionem quam obtinet Confessarius pro eo tempore, quo pœnitentis confessionem audit: cùm ergo tunc temporis Confessarius respectu reservatorum ligatam, & impeditam habeat jurisdictionem, & pœnitens in ordine ad hunc actum fiat ejus subditus, idcirco neminem extra mortis articulum absolvere poterit. Quæ ratio militat à fortiori, si peregrinus casum habet reservatum utriusque Episcopo, prout etiam declaratum est à Clemente X. l. c. Neque obstat, si dicas, peregrinum non incurrere in censuram latam ab Episcopo loci, in quo confitetur,

quando peccavit extra ejus Diœcesin: ergo neque in reservatorem, quæ cùm habeat rationem pœnæ, afficere debet tantùm subditos, non peregrinos, & viatores. R. enim n. parit. quia censura per statutum lata immediatè afficit territorium, illique cohæret, atque idcirco neminem ligat extra territorium peccantem, teste Laym. Reservatio verò non afficit propriè territorium, nec in territorio existentes, sed immediatè afficit Confessarios, quibus adimitur, vel limitatur jurisdictio, ne scilicet absolvant tali crimine obstrictos; & quòd reservatio nihil operetur directè, & immediatè circa pœnitentes, patet etiam ex eo, quòd si Diœcesanus commisso crimine reservato in Diœcesi, deinde se transferat bona fide ad aliam Diœcesin, ubi tale delictum non est reservatum, possit ibi per Confessarium simplicem approbatum absolvi, ut suprâ insinuatam est. Quod non fieret, si reservatio immediatè & directè afficeret Diœcesanum peccantem. Ex dictis colligitur etiam responsio ad rationem in contrarium allatam. 211

Ad 3. Q. R. cum Suarez D. 26. sect. 6. Coninck d. s. dub. 6. n. 45. Palao tr. 23. D. unic. p. 14. Regin. aliisque Sacerdotem habentem jurisdictionem dubiam in peccata pœnitentis illicitè absolvere, & peccare, nisi gravis necessitas urgeat, qualis v. g. esset, si præcepto annuæ